

GEEN GEOLOGEN, MAAR TOCH.....

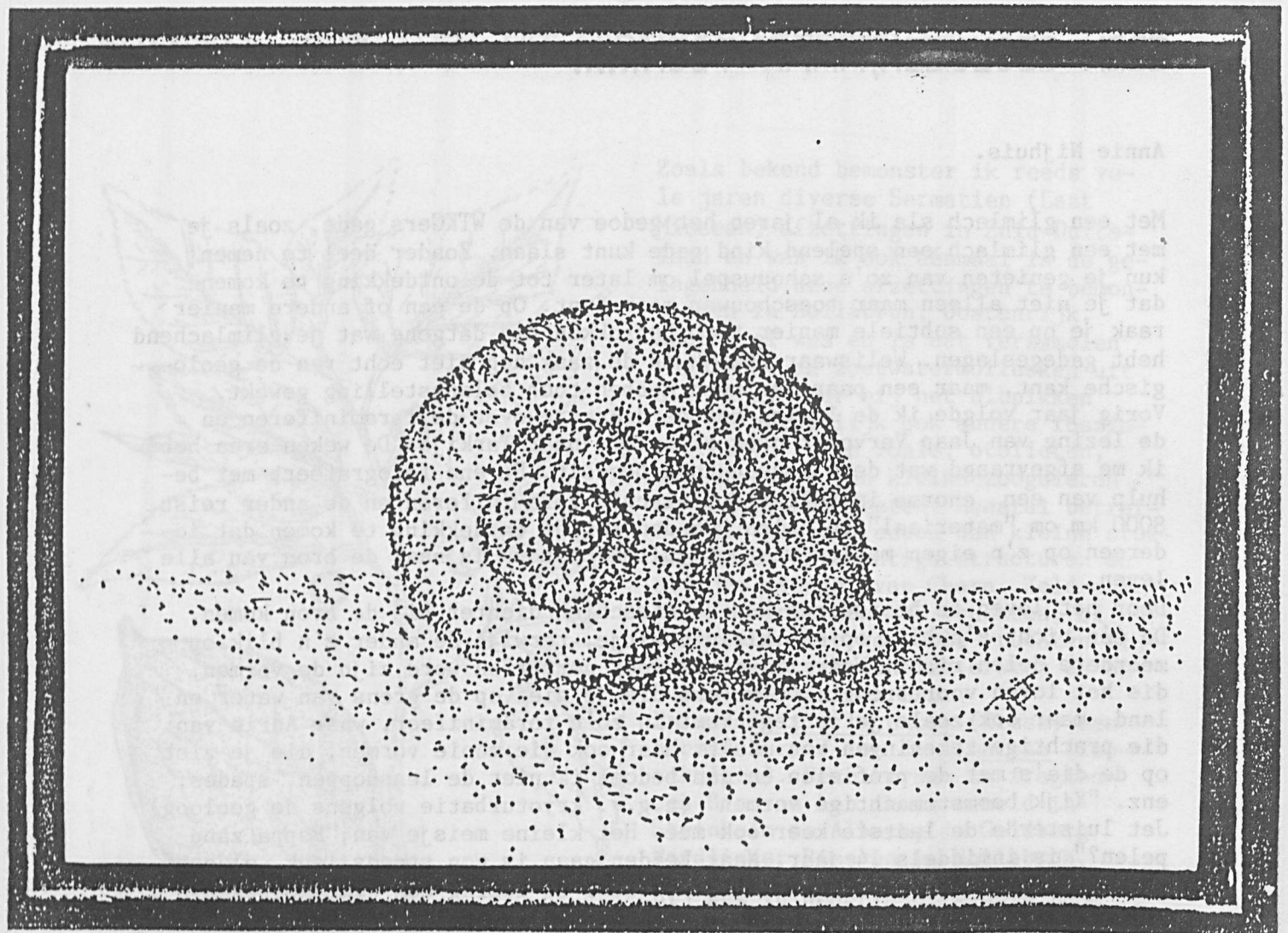
Annie Nijhuis.

Met een glimlach sla ik al jaren het gedoe van de WTKGers gade, zoals je met een glimlach een spelend kind gade kunt slaan. Zonder deel te nemen kun je genieten van zo'n schouwspel om later tot de ontdekking te komen dat je niet alleen maar toeschouwer meer bent. Op de een of andere manier raak je op een subtiele manier toch betrokken bij datgene wat je glimlachend hebt gadegeslagen. Weliswaar bekijk ik de zaak nog niet echt van de geologische kant, maar een paar lezingen hebben toch belangstelling gewekt. Vorig jaar volgde ik de lezing met de diaserie over de foraminiferen en de lezing van Jaap Vervoort over zijn reis naar Turkije. De weken erna heb ik me afgevraagd wat deze mensen toch bezielt. De ene fotografeert met behulp van een enorme installatie minuscule foraminiferen en de ander reist 8000 km om "materiaal" te halen. Om dan tot de ontdekking te komen dat iedereen op z'n eigen manier waarschijnlijk op zoek is naar de bron van alle leven.

Door het leven te bestuderen kun je misschien dichterbij de bron komen. De één richt z'n blik op één klein deeltje, terwijl de ander z'n blik op meerdere delen richt. Waar ik vooral door getroffen word zijn de vormen, die het leven voortbrengt. De vormen die je ziet op de grens van water en land, maar ook zoals je ze tegenkomt in zo'n foraminifeer, waar Adrie van die prachtige tekeningen van maakt. Maar ook die mooie vormen, die je ziet op de dia's met de profielen en dan bedoel ik niet de lensdoppen, spades, enz. "Kijk boomstamachtige vormen" (t.g.v. kryoturbatie volgens de geoloog). Jet luisterde de laatste keer ook mee. Het kleine meisje van "Pappa zand pelen?" is inmiddels 14 jaar. Naar Leiden gaan is nog steeds leuk, al geef je dat nu niet meer toe en teken je tijdens de lezing een "verveelblaadje", vol met geologische spotprentjes (tot ergernis van hen) om vervolgens in de pauze je vader het hemd van het lijf te vragen over tektoniek, waar Frank over vertelde. Twee weken later verrast ze de aardrijkskundeleraar door hem even te vertellen wat een transgressieconglomeraat is.

Kortom de hele familie heeft nog steeds plezier in de WTKG. Helaas zien we steeds minder gezinnen en steeds meer eenlingen op de vergaderingen. Ik zou zeggen echtgenote's en kinderen kom eens mee.

En vind je één lezing voorlopig meer dan genoeg dan kun je altijd de stad in gaan. Leiden is een leuke stad met markt op zaterdag en diverse musea. Maar wij komen tot ontdekking dat we steeds minder de stad in gaan en steeds vaker bij de lezingen blijven.

Iets voor bij u fossielen schelpen collectie ! ?